

Num 11:1-6.

‘En die volk het hulle voor die ore van die HERE beklag dat dit sleg gaan. En toe die HERE dit hoor, het sy toorn ontvlam, en die vuur van die HERE het onder hulle gebrand en het gewoed aan die kant van die laer. Toe het die volk na Moses geroep, en Moses het tot die HERE gebid; en die vuur het doodgegaan.

Num 11:1-6.

Daarom het hulle die plek Tabéra genoem, omdat die vuur van die HERE onder hulle gebrand het. En die gemengde bevolking wat onder hulle was, is met lus bevang. Toe het die kinders van Israel ook weer geweene en gesê: Wie sal vir ons vleis gee om te eet?

Num 11:1-6.

Ons dink aan die visse wat ons in Egipte verniet kon eet, aan die komkommers en die waterlemoene en die prei en die uie en die knoffel.

Num 11:1-6.

Maar nou is ons siel dor; daar's glad niks nie: net die manna is voor ons oë.'

Eks 32:1-6.

‘Toe die volk sien dat Moses vertoef om van die berg af te kom, het die volk rondom Aäron versamel en vir hom gesê: Kom, maak vir ons gode wat voor ons uit trek; want hierdie Moses, die man wat ons uit Egipteland laat optrek het, ons weet nie wat van hom geword het nie.

Eks 32:1-6.

En Aäron sê vir hulle: Ruk die goue ringe af wat aan die ore van julle vroue, julle seuns en julle dogters is, en bring dit vir my. Toe het die hele volk die goue ringe afgeruk wat aan hulle ore was, en dit na Aäron gebring.

Eks 32:1-6.

En hy het dit uit hulle hand geneem en dit met die beitel bewerk en daar 'n gegote kalf van gemaak.

Eks 32:1-6.

Daarop sê hulle: Dit is jou gode, o Israel, wat jou uit Egipteland laat optrek het. Toe Aäron dit sien, het hy daarvoor 'n altaar gebou. En Aäron het uitgeroep en gesê: Môre is daar fees tot eer van die HERE.

Eks 32:1-6.

En hulle het die ander dag vroeg klaargemaak en brandoffers geoffer en dankoffers aangebring; daarop het die volk gaan sit om te eet en te drink, en hulle het opgestaan om te speel.'

Num 25:1-5.

‘Toe Israel in Sittim gebly het, het die volk begin hoereer met die dogters van die Moabiete - dié het die volk na die offers van hulle gode uitgenooi; en die volk het geëet en hulle neergebuig voor hulle gode.

Num 25:1-5.

*So het Israel hom dan gekoppel aan Baäl-Peor,
en die toorn van die HERE het teen Israel
ontvlam.*

Num 25:1-5.

Toe sê die HERE vir Moses: Neem al die hoofde van die volk en hang die oortreders op in die volle son vir die HERE, sodat die toorn gloed van die HERE van Israel afgewend kan word.

Num 25:1-5.

*Daarop het Moses aan die rigters in Israel gesê:
Slaan elkeen sy manne dood wat hulle aan Baäl-
Peor gekoppel het.'*

Ps 106:28-29.

‘Ook het hulle hul aan Baäl-Peor gekoppel en die offerandes aan die dooies geëet; en hulle het die HERE geterg deur hul dade, sodat ‘n plaag onder hulle uitgebreek het.’

Eks 17:1-7.

‘Daarop het die hele vergadering van die kinders van Israel, volgens die bevel van die HERE, van plek tot plek uit die woestyn Sin getrek en laer opgeslaan in Ráfidim. En daar was geen water vir die volk om te drink nie. Toe twis die volk met Moses en sê: Gee julle vir ons water om te drink. Maar Moses antwoord hulle: Wat twis julle met my? Waarom versoek julle die HERE?

Eks 17:1-7.

Maar die volk het daar gesmag na water, en die volk het teen Moses gemurmureer en gesê: Waarom het u ons dan uit Egipte laat optrek om my en my kinders en my vee van dors te laat omkom?

Eks 17:1-7.

*Toe het Moses die HERE aangeroept en gesê:
Wat moet ek met hierdie volk doen? Dit skeel
maar min of hulle stenig my. En die HERE het
Moses geantwoord: Trek voor die volk uit, en
neem van die oudstes van Israel met jou saam;
en neem jou staf waarmee jy die Nyl geslaan
het, in jou hand en gaan weg.*

Eks 17:1-7.

Kyk, Ek sal daar voor jou by die rots op Horeb staan; dan moet jy die rots slaan, en daar sal water uit kom, dat die volk kan drink. En Moses het so gedoen voor die oë van die oudstes van Israel en die plek Massa en Mériba genoem vanweë die twis van die kinders van Israel en omdat hulle die HERE versoek het deur te sê: Is die HERE in ons midde of nie?’

Num 21:4-9.

‘Toe trek hulle van die berg Hor af weg op pad na die Skelfsee om die land Edom om te trek; maar die siel van die volk het op die pad ongeduldig geword.

Num 21:4-9.

*En die volk het teen God en teen Moses
gespreek: Waarom het U ons uit Egipte laat
optrek om in die woestyn te sterwe? Want daar is
geen brood en geen water nie, en ons siel walg
van die ellendige kos.*

Num 21:4-9.

Toe stuur die HERE giftige slange onder die volk wat die volk gebyt het; en baie mense uit Israel het gesterwe. En die volk het na Moses gekom en gesê: Ons het gesondig dat ons teen die HERE en teen u gespreek het. Bid tot die HERE, dat Hy die slange van ons wegneem. En Moses het vir die volk gebid.

Num 21:4-9.

Daarop sê die HERE aan Moses: Maak vir jou 'n giftige slang en sit dit op 'n paal; dan sal elkeen wat gebyt is en daarna kyk, lewe.

Num 21:4-9.

Toe het Moses 'n koperslang gemaak en dit op 'n paal gesit: en as 'n slang iemand gebyt het en hy kyk na die koperslang, het hy in die lewe gebly.'

Eks 16:2-4.

‘En die hele vergadering van die kinders van Israel het teen Moses en teen Aäron in die woestyn gemurmureer.

Eks 16:2-4.

En die kinders van Israel het aan hulle gesê: Het ons maar in Egipteland deur die hand van die HERE gesterwe toe ons by die vleispotte gesit en volop brood geëet het! Want julle het ons in hierdie woestyn uitgelei om hierdie hele vergadering van honger te laat sterwe.

Eks 16:2-4.

Toe sê die *HERE* vir Moses: Kyk, Ek sal vir julle brood uit die hemel laat reën; dan kan die volk uitgaan en die dagmaat van elke dag insamel, sodat Ek hulle kan beproef, of hulle in my wet sal wandel of nie.

CORINTHIANS – WILD & WONDERFUL VIII.

1 Kor 10:1-33.

‘Want ek wil nie hê, broeders, dat julle nie sou weet nie dat ons vaders almal onder die wolk was en almal deur die see deurgegaan het, en almal in Moses gedoop is in die wolk en in die see,...

1 Kor 10:1-33.

‘...en almal dieselfde geestelike spys geëet het,

1 Kor 10:1-33.

...en almal dieselfde geestelike drank gedrink het, want hulle het gedrink uit 'n geestelike rots wat gevolg het, en die rots was Christus.

Jh 6:55.

‘Want my vlees is waarlik spys, en my bloed is waarlik drank.’

1 Kor 10:1-33.

Maar God het in die meeste van hulle geen welgevalle gehad nie, want hulle is neergeslaan in die woestyn.

1 Kor 10:1-33.

*En hierdie dinge was **voorbeelde** vir ons, dat ons nie begerig moet wees na slegte dinge soos hulle begerig was nie.*

1 Kor 10:1-33.

En wees ook nie afgodedienaars soos sommige van hulle was nie, soos geskrywe is: Die volk het gaan sit om te eet en te drink en het opgestaan om te speel.

1 Kor 10:1-33.

*En laat ons nie hoereer soos sommige van hulle
gehoereer het nie, en daar het op een dag drie
en twintig duisend geval.*

1 Kor 10:1-33.

En laat ons Christus nie versoek soos ook sommige van hulle gedoen het nie, en hulle het deur die slange omgekom.

Joh 3:14.

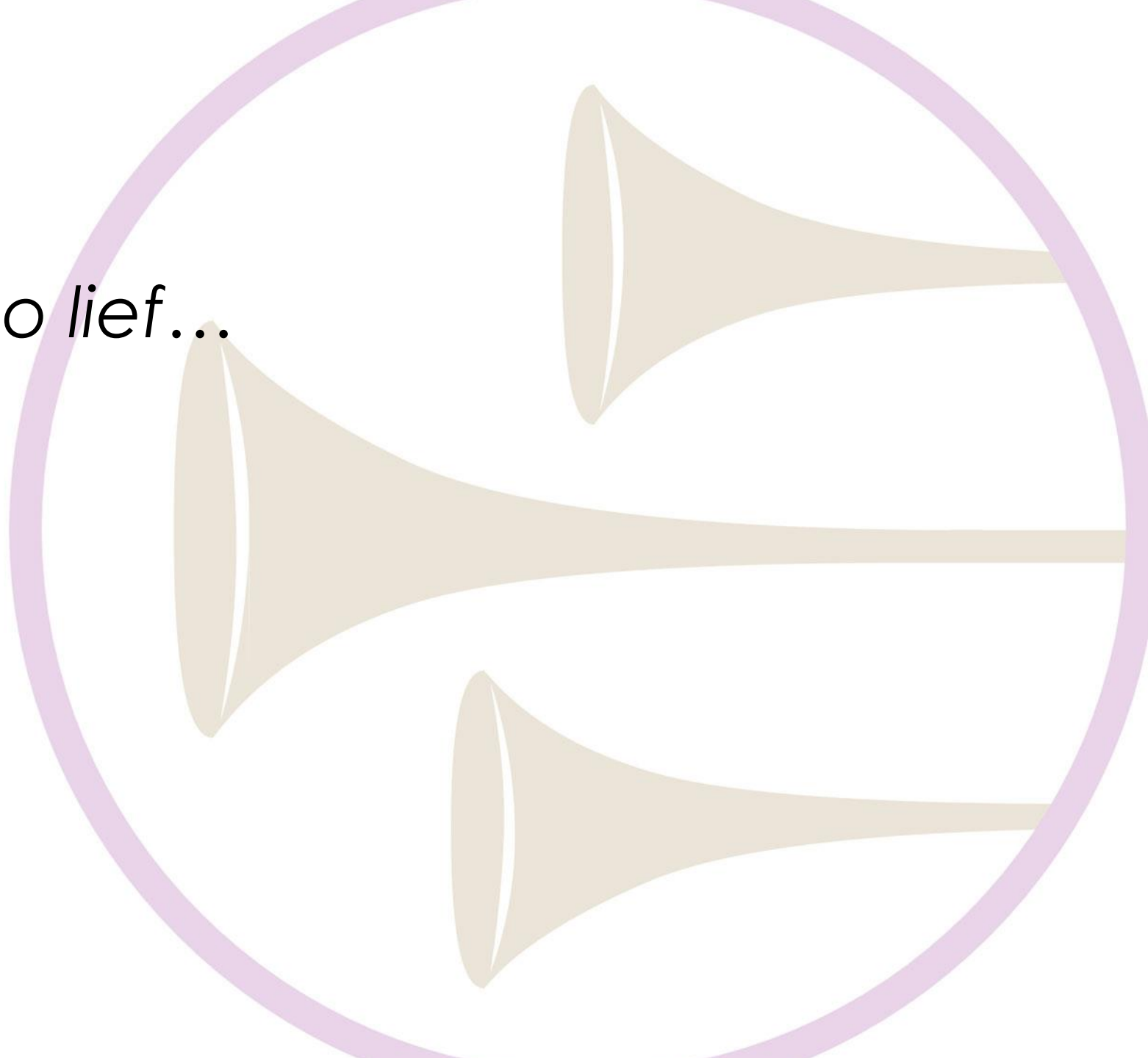
‘En soos Moses die slang in die woestyn verhoog het, so moet die Seun van die mens verhoog word, sodat elkeen wat in Hom...

...sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.

‘Want so lief...

*...het God die wêreld gehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore mag gaan nie, maar die ewige lewe kan hê.' **(Jh 3:16)***

Heb 10:38-39.

‘Maar die regverdige sal uit die geloof lewe; en as hy hom onttrek, het my siel geen welbehag in hom nie. Maar by ons is daar geen onttrekking tot verderf nie, maar geloof tot behoud van die lewe.’

1 Kor 10:1-33.

En moenie murmureer soos ook sommige van hulle gemurmureer het nie, en hulle het deur die verderwer omgekom.

KRUISVERWYSING: LIKE GRASSHOPPERS...

Num 14:24.

‘Maar my kneg Kaleb, omdat ‘n ander gees in hom was en hy volhard het om My te volg - hom sal Ek bring in die land waarin hy gekom het, en sy geslag sal dit in besit neem.

Num 14:26-30.

‘Daarna het die HERE met Moses en Aäron gespreek en gesê: Hoe lank sal hierdie bose vergadering aanhou dat hulle teen My murmureer? Ek het die murmureringe van die kinders van Israel gehoor waarmee hulle teen My bly murmureer.

Num 14:26-30.

Sê vir hulle: So waar as Ek leef, spreek die HERE, waarlik, soos julle voor my ore gespreek het, so sal Ek aan julle doen. Julle lyke sal in hierdie woestyn lê, naamlik al julle geteldes, volgens julle volle getal, van twintig jaar oud en daarbo, julle wat teen My gemurmureer het.

Num 14:26-30.

Waarlik, julle sal nie in die land kom waaroor Ek my hand opgehef het om julle daarin te laat woon nie, behalwe Kaleb, die seun van Jefúnne, en Josua, die seun van Nun.'

Num 14:36-37.

‘En die manne wat Moses gestuur het om die land te verken en wat ná hulle terugkoms die hele vergadering teen hom laat murmureer het deur ‘n slegte gerug aangaande die land te versprei, die manne wat ‘n slegte gerug aangaande die land versprei het, het gesterwe deur ‘n plaag voor die aangesig van die HERE.’

1 Kor 10:1-33.

Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as 'n **waarskuwing** aan **ons** op wie die eindes van die eeue gekom het.

1 Kor 10:1-33.

*Daarom, wie meen dat hy staan, moet oppas
dat hy nie val nie.*

1 Kor 10:1-33.

Geen versoeking het julle aangegryp behalwe 'n menslike nie; maar God is getrou, wat nie sal toelaat dat julle bo julle kragte versoek word nie; maar Hy sal saam met die versoeking ook die uitkoms gee, sodat julle dit sal kan verdra.

'No temptation has seized you except what is common to man. And God is faithful; he will not let you be tempted beyond what you can bear. But when you are tempted, he will also provide a way out so that you can stand up under it.' (NIV)

'But remember this – the wrong desires that come into your life aren't anything new and different. Many others have faced exactly the same problems before you. And no temptation is irresistible.

You can trust God to keep the temptation from becoming so strong that you can't stand up against it, for he has promised this and will do what he says. He will show you how to escape temptation's power so that you can bear up patiently against it.' (LIVING BIBLE)

'No test or temptation that comes your way is beyond the course of what others have had to face. All you need to remember is that God will never let you down; he'll never let you be pushed past your limit; he'll always be there to help you come through it.' (MESSAGE)

1 Kor 10:1-33.

Daarom, my geliefdes, vlug vir die afgodediens. Ek spreek soos met verstandige mense; oordeel self wat ek sê: die beker van danksegging wat ons met danksegging seën, is dit nie die gemeenskap met die bloed van Christus nie? Die brood wat ons breek, is dit nie die gemeenskap met die liggaam van Christus nie?

1 Kor 10:1-33.

Omdat dit een brood is, is ons almal een liggaam, want ons het almal deel aan die een brood. Let op Israel na die vlees: het die wat die offers eet, nie gemeenskap met die altaar nie? Wat sê ek dan?

1 Kor 10:1-33.

*Dat 'n afgod iets is, of dat 'n afgodsoffer iets is?
Nee, maar dat die heidene wat dit offer, aan
duiwels offer en nie aan God nie. En ek wil nie hê
dat julle met die duiwels gemeenskap moet hou
nie.*

1 Kor 10:1-33.

Julle kan nie die beker van die Here drink en ook die beker van die duiwels nie. Julle kan nie deel hê aan die tafel van die Here en ook aan die tafel van die duiwels nie.

KRUISVERWYSING: THE TABLE OF THE LORD...

1 Kor 10:1-33.

Of wil ons die ywer van die Here opwek? Is ons miskien sterker as Hy? Alles is my geoorloof, maar nie alles is nuttig nie; alles is my geoorloof, maar nie alles stig nie. Laat niemand sy eie voordeel soek nie, maar elkeen die voordeel van 'n ander.

1 Kor 10:1-33.

Eet alles wat in die slaghuis verkoop word sonder om navraag te doen, ter wille van die gewete. Want die aarde behoort aan die Here en die volheid daarvan.

1 Kor 10:1-33.

En as een van die ongelowiges julle nooi en julle is gewillig om te gaan, eet dan alles wat julle voorgesit word sonder om navraag te doen, ter wille van die gewete.

1 Kor 10:1-33.

Maar as iemand aan julle sê: Dit is afgodsoffer - moet dit dan nie eet nie, ter wille van hom wat dit te kenne gegee het, en ter wille van die gewete - want die aarde behoort aan die Here en die volheid daarvan - ek bedoel die gewete, nie van jouself nie, maar van die ander; want waarom word my vryheid geoordeel deur 'n ander se gewete?

1 Kor 10:1-33.

En as ek iets met danksegging geniet, waarom word ek belaster oor iets waarvoor ek dank? Of julle dan eet of drink of enigiets doen, doen alles tot verheerliking van God.

1 Kor 10:1-33.

Wees geen oorsaak van struikeling vir Jode of Grieke of vir die gemeente van God nie; net soos ek almal in alles behaag en nie my eie voordeel soek nie, maar dié van baie, sodat hulle gered kan word.'

CORINTHIANS – WILD & WONDERFUL VIII.

